

գաճեն անխառն խնայելով ակտիվորեն և չէր կր տանել իրենց զգ հեղեղները կրկնա-
կտախ, թվես ասանց զգալու այդ գոր-
ծին աստարեկու համար վրանին ծանրա-
ցած պարտավորվելները, որովհետև
տեղի են աճին բանի առաջ՝ Գրայանա-
վելներ անոնց դատավորներ համար պէտե-
ջ ընելը, Կ որդաղուց դատակարարից ալ, ի վե-
ռաշարքով ինն չէ գարններ գրական յո-
ղաւաններ, պատճառը այն է որ չի հաս-
կնաւոր լեզուն նախ, իր լատերովը, Կտա-
րէ ի տունն լեզունն մարտեցնել զայն, և
անկե՛ն իրենց ամին բանն իր դէպքաւն-
Թափովը միշտ էր սիկէ ի սոցալաւցը կարող ա-
ւարդէն իր խտտած ընին մէջ կրեմնն է-
ր անկէ գեղեցիկ պատկերները իր գեշ, ա-
նանկ բանաստեղծական նմանութիւններ
կը կիւսէ, որ չափ ճշդութենէ խորատուութիւ
սիկիւ ուզէ գեղեցիկ գորաւանը իր մէջ,
պայմանով որ հասկալուց զայն նա չափ ան-
գամ առաին ընտանիքներու մէջ կտորներ
կարողացած են որունս գրական յոգաւա-
ններէն է բացառուած անոնց պատկերա-
տարադատութիւնները, և ոչ մէկը չի կը
բերանը ծանոխալ է. ընդհանրապալը:

Թավիկներէն դուրս, զաբաղած ու-
նայնուց դատակարարից ալ մէկիկ ձեղովը,
ինչի պիտի ընելը երկտաւորաբերը, դու-
րոցականները, Անտիք լրագիրը կ'առնէ
գրական յոգաւաններուն համար միայն,
նիկէ՛ն իր գաշաններ, ստորեկու, ընելու

ղեկնայն արտայայտուելու համար. և ճիշդ
 առոր զը զրգովայն Անդրէանսեան ՀֆՅետնի
 ւր։
 Գրադախարը այնչափ տարօրինակ չլի-
 տի երևար մեզի, էնէ՛կ կարելի ըլլար տնտե-
 սական հաշիւներն ու զրականութիւնը
 զէջէ մանրեւորելի մը չափ, և այն ալ
 մաքի մէջ, հպտեցնել լրարուէ հետ։ Գրա-
 յանութիւնը մեզի համար ինչ նու իրական
 բարձունքները ունի, որբէ՛ր րնաւ չափուի

պէս լքեալ վիճակին... Զինքը տեսաք
հիմա նորիւն ու դրեթէ ընտանի-
լայց մէջ առե՞ն...»

— «Զաւա՛կ չունե՞իր» ընդմիջեցի
երբ կը լուէր, մտառոյղ հեղած անշուշ-
տից շնորհքի ու մեղամարգովեան
թափէն հետ առաջին հանդիպումն
յիշատակովը եւ որուն լքումը միևեմ-
անը երազած էր անտարբար։

— «Այ՛ն» ըսաւ, «և գտաւք չունե-
նա՞նքին երկու ամուսնաւորն մէյ՝ ե-
լած անբայտարբէր պարզութեան պատ-
ճառներին մէկը իմ համարուք։ Մտտ
մարդ վաճառմանսմարդ միայն զաւակ ունե-
նաւու համար ու չի ներքի կոնը եթէ
յուսաւարք ընէ զինքը, Բայց Ստոյէի
սանին այս պարագան շի կար, Խայց
մեծ ուղեք ձեռքի հետ հանելուկներով
խօսիլ եւ մէկ կողմ կը թողում բոլոր
ընթացաւոր երեխայութիւնները ու
դոնց առաւելաբար եղած էր այս առարկո-
նակ ընտանիքը, երկու բառով ճշմար-
տութիւնը ըսելու համար, այնպէս
ինչպէս որ երբեքն իմացայ, ու այն-
պէս, կը իմեմեն, ինչպէս նախազա-
ւացած էի այն առեմենէ. Սակայն պէտք
է որ նախ ձեզից հաջորդմ մը ընեն,
բանիկ ձեր տալիք հաջորդականին հա-
մեմատ պիտի ընդունիր կամ պիտի

Հուշատ ձեղիկ չպիտի պատմի
ստեղծվածը, բայց դեռ դառաղ
ունենաք ի վաղ զեմ որ աստուք
յրուէք, առանց ստուերն իսկ
իւր լէք, ո՛չ իսկ ստուեր մը
մնայ, և զիւրեմ իւր ժխտելի
կնքնէ, և զկոքնն պէտէ է ձեղի
ցնել այս երկու. հապիտուն
դապառնիքիւ, որ հիմալ ա՛լ
ուն չունէ, չնոհսիւ այդ վրը
իւրյոյ պարկիւն, ինչպէս կը
յրուէ, մէկ արաքին է Ա՛հ, չ
Հուշատ ձեղիկ դարձացն է ձեղիկ. . .
իսկ է առաջ պէտէ է բացա-
նէ մը առաջուն մէկ խօսքը,
սիւալ մեղեմէքը է Սյոյ, երբ
Հառայ, մէկ էրկի-կնիկը ընդ-
հետաքրքրութեան է մեկնու-
նոր առաջակալ մըն էր, Ասա-
նիւ համար է Այդ սիւնեւոր

գաղտն ուշախ, քանի որ մեծագույն ու
հասարակ մեկը երեքուստե ձեռքը, այն-
պեսն ամենին լուսավոր մեծ պայ մար-
դոցմե մէկն էր։ Զինքը պիտի տեսնա-
յիք, ասում թէ ձևւոր առտուտան ժամը
թովնելն, որ ձիով պարէն կ'անցնի ու
հասնէին, ստուն դառաւորը համար ժամը
իննին՝ ընդհարարապէս բրտաւթաւթա-
ւոր ոգոսկանու ձկուն վայր ժամը տաս-
նին գրասենեակ կ'երթար ու երկրին
թողորթեան համեմատ լիքըլիք կը
խոնարհարար ետեւէ ետեւ ձկուն
նարկէլէրով ու անհատուած սուրճի
գաւաթներով, որոնք արտեւր պայելու
լիւններու ու գործատու լիւններու
անբաժան ընկերակի են։ Ժամը հին-
գին Ռուսիէ նորէն ձին կը հեծանայ
վայր առանձին։ Թովնի ստուն կ'եր-
թար ճաշելու, իննին կը մտնէ Սկզ-
նիցիներուն հիմնած մէկպզտիկ բլրեպը
ուր ինք միակ փշանկայի յաճախար
էր։ Հոն վիշիվ, որ ձիով կը լիարար
մայրեւ կէտ դիտէր, ցեղեկուտան թոյնե-
րուն վրայ գլորցնելով ուրիշ չլ, առկի-
սաստիկ այս կլիմային տակ, այն է ալ-
բարձր Ասոր վրայ առեցնելը արդատա-
նեղած օրերը, որոնք կանոնաւորապէս

Յիմա թիւը նուազ հասարակ մարդ-
մը իջեցաւ ձեռք...»

«Այո, շատ նուազ», պատասխա-
նելէ, «բայց դուք ալ լրտախփանցե՞ք
որ բռնէ պատկանելը ի՞նչ գէժէ կ'որ է՞
կան մը որուն ընթացքը առաւել
կ'արտաբայեն կնի՞ մը բոլոր յանցանք-
ները»

— «Ատ էր նաև քաղցրէն փրանացիկ
ընտանեկներուն մէջ ախրդ կարծիքը»,
ըսաւ էր Լեւոն, «և նոյն իսկ քանի
էր ուրիշ ընտանեկներու մէջ... որոնք
նոյն կարծիքը ունէին, խորհելով որ
այդ մարդը, երբտապէս հասակին
մէջ սերտացարով իրենց ամուսնացած,
— որովհետև ծիլին Խոսէի միայն ա-
զուտ կապոյտ աչքերը — ոսկեգոյն
մազերը աւելնէ խոր. օժիտ, — իր մաս-
կան կ'որ հոգ արա առաջինն երեսի զե-
լայ թողելու համար, և միայն երկու
ստորան կենացով լինէն ետքը, պէտեւ
էր որ պատճառ մը ըլլար, մասնաձեղ-
մնող ալարէն հնուա՞նց սով մը, օտարու-
թեան մէջ՝ ուր նոյն իսկ մաքենէն այ-
լապէս մարդիկ լրտալ կը վնասուեն ինքն
զ'անցայից հեւ ի հեւ ճամբորդութեան
երկու չարթուան հանդիստ դադարի

ապրիլի մտերմությունն ինչ ընդամենը՝ երևալով էր այսօրն ապես խորիկի տար ի բնութիւնէն Սիւրայի հովանի շուներէն, միւս կողմէ, մանկամարդը կնո՛ւղ վարքն ու բարքը ինչ էր և չարամտութիւնն ապարդիւրակ չէր ըլլար։ Անշարժ, խնայող, մինչ էր միայն, բայց այնչափ անընդհատ ու ծայրագիտ կերպով աշխարհակոր երեւանէր ինչ հանգիս կը զգաւած խորշանքը տանը մասին։ Միշտ այցելութեան ու երեկոյթի կը պատրիւ։ Մտերմութեամբ անցնելով լէ՛ւ ինչպէս ա՛մէն անս.կ. առկայ լինէր իր վրաստան այս կըրտաւած անկիւններուն մէջ, ուր ալ ըլլար նուազ երկկողմէն է քան ծանծաղելով, ու որքան համար է համարեալութիւն մը սարքած են ամէնքը, այդ ծանծաղելով միտաւոր վանելու համար։ Բայց այս Եւրոլին տրտաքին կենսաքին մէջ դոր մահակոյթի կնիւղ կը վաճար, անասիկ խաջկաւն բան մը ունէր, այցելութիւններէն ու երեկոյթներով միջոցին աշխարհ անընդունակ կը կարգով մտադրաւոր ու լինէր իր մէջ փակուած էր որ ոչ ոք փորձէր, նոյն իսկ այդ տարբերակաւ անուստ միջոցին, իրեն հետ սիրաբանել, հակառակ այսօրն

— «Զատակ չունե՞ին»։ Ընդամիջեցի երբ կը լուրէր, մտադրել էրզան անշուշտ այդք չնորհքի ու միշտ աղօթելով ինքն ետակին հետ առաջին համըրկելով մին յիշատակովը և որուն ջրամը մխկնաբեր կերպով էր անտարակալաւ։

— «Ե՛լ»։ Ըրաւ, « և դատակ չունե՛ն»։ Երկու ամուսնանքներուն մէջ եղած անբացատրելի պարտկեան պատճառներէն մէկը կը համարուէր։ Շատ ճարտը կ'ամուսնանայ միայն դատակ ունեւնայու համար ու չի ներել կնոջը եթէ յուսալաբ ընէ դէնքը։ Ինչոյ Խոսքով մասին այս պարագան չի կար, Ինչոյ չի ուղեր ձեղել հետ անհետկերտը խօսել և մէկ կողմ կը լծողուն բարդ այն անհուտիք ենթալայու թիւնները ուր անտարակալ եղած էր այս տարօրինակ ընտանեկը, երկու բառով ճիւղարտու թիւնը ըտելու համար, այնպէս ինչպէս որ ետեքին իմացայ, ու արեւայ, կը կը կնեն, ինչպէս նախադրացած էր այն ատենէն։ Սակայն մէկը էր որ նախ ձեղք հազարը մը ընեն, լանդի ձեր տալիք պատասխանին համեմատ պիտի ընդողոր կամ պիտի

